

man tvinge patienterne, de syge, til at betale mere for medicinen?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil først takke ministeren for bemærkningerne. Dem var jeg meget glad for. Jeg føler nu, vi har et rigtig godt grundlag for at komme videre. Det var meget konstruktivt, så det takker jeg for.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at som jeg beskrev i min ordførertale, syntes jeg faktisk, at det var en god lov, at det var en holdbar løsning, så vi ikke hele tiden skulle ud i de uholdbare aftaler, der løb et par år, med medicinalindustrien. Her havde vi fået et redskab, der så ud til at holde priserne nede på det niveau, hvor vi gerne ville have dem.

At det så ikke gik sådan, er til dels et problem med tiden, for vi kan jo se, at det bevæger sig i den rigtige retning, og at man faktisk er begyndt at sætte priserne ned på europæisk niveau. Men man kan selvfølgelig ikke vente på, at det tager den tid, som det åbenbart tager. Det tager længere tid, end vi troede, og vi ønsker ikke, at patienterne i mellemtiden skal stilles i den dårlige situation, som de så står i nu. Så det er altså en tidsfaktor, der er kommet ind i det her, som vi ikke regnede med.

Ja, man kan jo altid blive klog af skade, og det er vi så blevet nu, og nu prøver vi at rette op på det. Det burde hr. Frank Aaen jo ikke være utilfreds med.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jeg bestemt heller ikke. Jeg støttede forslaget, fra jeg hørte om det. Jeg siger bare, at når man laver en mekanisme, hvor man helt korrekt siger, at nu vil vi have priserne ned, og så laver en strafmekanisme, der hedder, at kommer priserne ikke ned, så skal patienterne og de syge betale, kunne man da sige sig selv, at det ville føre til en katastrofe.

Man har nu indset, at det ikke virkede. Så er mit næste spørgsmål: Hvorfor ophæver man så ikke den mekanisme fuldstændigt? Hvorfor suspenderer man den kun, for når den er en katastrofe i dag, så er den det selvfølgelig også om et halvt år, hvis den bliver genindført?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hr. Frank Aaen hører kun, hvad hr. Frank Aaen vil høre.

Det, vi lige har lagt op til, som ministeren nu har givet håndslag på, og som bliver udgangen på det her, er jo, at man prøver at se på nogle nye og bedre modeller.

Det er jo netop det, som hele øvelsen går ud på, men jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen er lidt skadefro over, at der netop skete det, at loven ikke fungerer, som vi havde ønsket os. Det er så det, og jeg synes ikke, der er mere at diskutere, for hr. Frank Aaen kan ikke blive ved at køre rundt i de samme spørgsmål.

Vi har konstateret, at loven ikke fungerer efter hensigten. Det er vi kede af. Nu retter vi op på det. Vi laver et udvalgsarbejde, der skal se på nogle nye modeller, og det håber vi der kommer noget konstruktivt ud af.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skadefro? Det ved jeg ikke, men politik går jo også ud på at diskutere, hvor god man er til at lave lovgivning, og det her synes jeg var så indlysende dårligt, at vi sagde fra.

Jeg husker stadig væk den forhandling øvre hos sundhedsministeren, hvor jeg sagde: Det her kan jeg ikke gå med til. Det går ud over de syge. Men det var aftalt med Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil så bare slutte af med at spørge, om vi så i dag kan få Det Konservative Folkepartis tilsagn om, at uanset hvordan udvalgsarbejdet forløber de kommende måneder, så bliver den ordning, der af alle i dag med rette bliver karakteriseret som en katastrofe, ikke genindført.

Anni Svanholt (SF):

Vi betaler for meget for medicin i Danmark i forhold til andre lande, og det vil vi ikke finde os i, derfor skal priserne ned. Vi mener, at almindelige forbrugere skal betale mindre og industrien skal betale mere, og at samfundet, dvs. skatteyderne, også skal have en gevinst i form af mindre udgifter.

Vi har længe i SF ønsket at få gjort noget ved medicinalindustriens høje priser, og vi har også stillet forslag om priskontrol. Vi synes, at det offentlige skal bruge sin køberrolle til at skabe et effektivt modspil til medicinalfirmaerne og importørerne, der typisk er meget monopoliserede sælgere.

Det offentlige har i alt for høj grad accepteret medicinalmonopolernes høje priser og ladet skatteyderne og borgerne betale.